

10. May. 1844

FAKTA

Dato:

10. May. 1844

Sidetæl:

Dagbog A, side 157

Dagbogens placering:

Det kgl. Bibliotek NKS 4201, I, 4°

Generelle kommentarer:

Selvom Lundbye i begyndelsen af april 1843 afsluttede sin første dagbog og påbegyndte den næste (Dagbog B), så kunne han ikke dy sig for henover de følgende tretten måneder nu og da at tilføje et nyt notat angående Louise Neergaard.

Trykt udgave:

Mogens Lebech (red.): Et Aar af mit

Liv, København 1967, s. 159; Jesper

Svenningsen (red.): Seks år af et liv.

Johan Thomas Lundbye – Dagbøger

om tro, skæbne, kunst og kærlighed,

København 2018, s. 167

TRANSSKRIFTION

10 May 44

Igaar gjensaae jeg hende¹ atter; efter hendes Sygdom var hun vel mat, men dog ikke saa svag, som jeg havde formodet. –

¹ Louise Neergaard (1816-1895).

10 Maj 44

Jeg glemmer ej hendes alt; efter hendes Dødsdøn blev hun vel snar, men
jeg ikke saa seig, som jeg havde formådt.

18 Maj 44

Jeg sætter det Tilfælde, at jeg glemmer denne Bog, ikke brønde den,
men lader den ligge, saalænge, at den kommer frem, men jeg engang
er død og borte - eller, at den ved Nfors. ^{for}tid kommer for en Dag,
hvorefter ønsker jeg den da betragtet? Jeg vil gerne at jeres mig
selv tydeligt se i at Paa Ord til de Lesere, som med min Ullke
og med Sandtydelighed vil se disse Blade i jeres Hus.

Til den gunstige Læser.

Er du en gammel Mand eller en gammel Kvinde med Ford
og Mildhed; flyttet, da see i disse Blade Tidens tydeligt om
den Forsagthed, som betager den unge, der, skjønt han serant
stoker den skjønne Kunst, han fisker i, dog følger ikke ikke sult,
og længe efter en Hjarlighed, han menen skulde kunne holde
hem opreist i Livets Kampen - længe efter det Samme som
Millioner Med. kaberinger. See i disse Blade den Forsagthed,
som betager den unge i ham Lidenskabernes Storms raser,
saa han grines for sig selv, og dog ikke, af Mangel paa Mod,
men ingentunde af Dyd - tør give efter for en saadan Lidenskab;
han griner for at see paa den, der er nedsvunten i Udsvendelse,
som Pharisæerens søe, paa Talders. Han føler at: Mær som
seer paa en Kvinde ^{med givent Pæ} naar alt i sit Hjerte syndet. Det er en
besværet Phantas; der tit dælede ved og indmalde sig
imene B. liden, skjønt han vel aldrig tillad sig at fremtræde
i sine Prædicationer, der kom for Dagens Dyd. Men Dit Ungdoms